

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان :

**بررسی تاثیر شرکت در گروه های حمایتی بر سندرم استرس جابجایی در
سالمندان ساکن سرای سالمندان کهریزک**

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته

پرستاری سالمندی

نگارنده:

سیده سحر قادری

استاد راهنما:

دکتر سربه پور تقی

استاد مشاور:

دکتر رضا نگارنده

چکیده فارسی

عنوان: بررسی تأثیر شرکت در گروه های حمایتی بر سندرم استرس جابجایی در سالمندان ساکن سرای سالمندان که‌ریزک

مقدمه و هدف: امروزه بسیاری از وظایف و کارکردهای قدیم خانواده، از جمله نگهداری سالمندان، به مراکز سالمندی واگذار شده است و جابجایی به خانه سالمندان یکی از پراسترس ترین اتفاقات زندگی سالمندان در نظر گرفته می‌شود. سندرم استرس جابجایی به عنوان اختلالات جسمی و/یا روانی به علت تغییر در محیط مراقبت سلامتی، تعریف می‌شود که احساسات ناتوان کننده تنهایی، اضطراب و افسردگی مهم ترین پیامدهای نامطلوب آن هستند که با انجام مداخلات پرستاری مناسب و به موقع می‌توان از بروز و/یا پیشرفت آن پیشگیری نمود. لذا این پژوهش با هدف بررسی تأثیر شرکت در گروه های حمایتی بر سندرم استرس جابجایی در سالمندان ساکن سرای سالمندان صورت پذیرفت.

روش کار: در این کارآزمایی بالینی تصادفی شده دارای گروه کنترل یک سو کور، ۳۱ سالمند واجد معیارهای ورود در بازه زمانی تیر تا شهریور ماه ۱۳۹۷ در سرای سالمندان که‌ریزک وارد مطالعه شدند. نمونه های پژوهش با تخصیص تصادفی به دو گروه مداخله و کنترل تقسیم شدند. ابزار گردآوری اطلاعات دموگرافیک، فرم کوتاه شده پرسشنامه افسردگی سالمندان (۱۵-GDS)، پرسشنامه اضطراب سالمندان (GAS) و فرم کوتاه شده پرسشنامه تنهایی UCLA (UCL-8)، در ابتدای مطالعه برای گروه مداخله و کنترل تکمیل شد سپس ۶ جلسه ۱ الی ۱/۵ ساعته (هفته ای دو جلسه) گروه های حمایتی برای گروه مداخله برگزار شد و ۴ هفته پس از پایان مداخله پرسشنامه های مورد نظر برای هر دو گروه تکمیل و داده ها با استفاده از آزمون های آماری در نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ تحلیل شد.

یافته ها: بر اساس نتایج آزمون آماری تی تست پس از اجرای مداخله، میانگین نمرات تنهایی در گروه مداخله در مقابل گروه کنترل به ترتیب $(6/29 \pm 18/06)$ در مقابل $(4/54 \pm 19/46)$ بوده است $(p=0/485)$ ، و در متغیر افسردگی $(1/82 \pm 4/87)$ در مقابل $(2/40 \pm 6/26)$ $(p=0/078)$ ، و در متغیر اضطراب $(2/79 \pm 8/25)$ در مقابل $(3/04 \pm 9/86)$ $(p=0/134)$ بوده است. به جهت حذف اثر عوامل مداخله گر از تحلیل کوواریانس (انکوا) استفاده شده است که نتایج آن نشان داد، پس از اجرای مداخله بین میانگین نمرات افسردگی $(p=0/000)$ و اضطراب $(p=0/003)$ در گروه مداخله و کنترل اختلاف آماری معناداری وجود داشت و میانگین نمرات تنهایی در گروه مداخله در مقایسه با گروه کنترل تفاوت آماری معناداری نداشت و اندازه اثر کوچک بود $(p=0/156)$.

نتیجه گیری: به طور کلی نتایج مطالعه حاضر نشان داد که طراحی و اجرای برنامه گروه های حمایتی برای سالمندان ساکن سرای سالمندان منجر به بهبود پیامدهای سندرم استرس جابجایی از نظر افسردگی و اضطراب شد در حالی که بر پیامد تنهایی تأثیری نداشت.

کلمات کلیدی: گروه حمایتی؛ سندرم استرس جابجایی؛ سالمندان؛ سرای سالمندان.

Teheran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery

Title:

**Effect of Participating in Support Groups on Relocation Stress Syndrome
(RSS) in Residents of Kahrizak Nursing Home**

**"A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science (MSc)
Degree"**

In

Geriatric Nursing

By

Sahar Ghaderi

Supervisor (s)

Dr. Sariah Poortaghi

Consultant(s)

Dr. Reza Negarandeh

2019

Abstract

Effect of Participating in Support Groups on Relocation Stress Syndrome (RSS) in Residents of Kahrizak Nursing Home

Introduction & objective: Today, many of the families' old duties and functions, including taking care of the elderly, has been given to elderly centers, and Moving to a nursing home is considered one of the most stressful events in the elderly's life. Relocation Stress syndrome is defined as physical and/or psychological disorders due to changes in the health care environment and the disabling emotions of loneliness, anxiety and depression are the most important adverse consequences that can be prevented from occurring and/or progressing by proper and ontime nursing interventions. Thus, the aim of this study is to determine the effect of participating in support groups on relocation stress syndrome in residents of kahrizak nursing home.

Methods: In this single blind randomized controlled trial, 31 elders who met entry criteria were enrolled from kahrizak nursing home during June to august 2018. Study subjects were assigned to intervention and control group by Random allocation. At the beginning of the study the demographic questionnaires, Short form of geriatric depression scale (GDS-15), geriatric anxiety scale (GAS) and short form of UCLA loneliness scale (ULS-8) were completed for the both intervention and control groups. Then 6 sessions of 1 to 1/5 hours (twice a week) support groups were held for the intervention group. 4 weeks after the end of the intervention, the questionnaires were completed again for both of the groups and Data analysis was performed by the software spss 16 through statistical tests.

Results: Based on the results of T-test analysis, after the intervention, the mean of loneliness scores in the intervention group versus the control group was $(18/06 \pm 6/29)$ vs $(19/46 \pm 4/54)$ respectively ($p=0/485$). And in the depression variable $(4/87 \pm 1/82)$ versus $(6/26 \pm 2/40)$ ($p=0/078$), and in the anxiety variable $(8/25 \pm 2/79)$ versus $(9/86 \pm 3/04)$ ($p = 0/134$). Covariance analysis (ANCOVA) has been used to eliminate the effect of interfering factors and its results have been shown that there was a significant difference between the mean scores of depression ($p= 0/000$), and anxiety ($p= 0/003$), in the intervention and control groups and There was no significant difference

between mean scores of loneliness in the intervention group compared to the control group and the effect size was small ($p= 0/156$).

Conclusion: In general, the results of this study showed that designing and implementing support groups for residents of nursing homes, ultimate in improvement of the consequences of relocation stress syndrome in term of depression and anxiety, while it did not affect the loneliness.

Key words: support group, relocation stress syndrome, elderly, nursing home